

Slags Bremse kunde ikke forfærdiges her i Landet, uden at vedkommende Fabrikant afsandt sig med Patentgaveren. Men anderledes vil det stille sig, dersom en Mand i Hamborg lader forfærdige den Slags Vogne; han kunde uhindret benytte det danske Patent; der vilde ikke være det allerfjerneste i Vejen for, at man der byggede Sporvogne med dansk Patent, indførte dem her i Landet og tog dem i Brug. Det forekommer mig, at derved sker der Uret mod de danske Patenthavere. De vilde se, mine Herrer, at der er stor Forskel paa Regeringens Forslag, som kun tilsteder en midlertidig Benyttelse, og Udvalgets, som har foreslaaet en bestandig Benyttelse. Jeg vil anmode det ærede Udvalg om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse til 3dje Behandling og se, om det ikke kunde foretage en Forandring deri, saaledes at man beskyttede ogsaa de danske Patenthavere, som havde Patent paa mindre Genstande, mod, at de blive fabrikerede i Udlandet i Forbindelse med større Genstande og indførte hertil til Præjudice for Patenthaveren her.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Ved Slutningen af sidste Samling forelaa der fra det nedsatte Udvalg en Betænkning, som ikke kom til Forhandling her i Salen, altsaa fik man ikke i Sjøer Lejlighed til at tage praktisk Stilling til Forslag til Patentlov. Den da afgivne Betænkning aabnede ikke særdeles gode Udsigter til Enighed med Udvalget. Jeg kan derfor kun i høj Grad paaafkomme, at den nu afgivne Betænkning i den Mening overfør mig er langt mere tiltalende, idet den i alt væsentligt jo stiller sig paa Lovforslagets Standpunkt, og jeg ser ikke, at der frembyder sig store Vanfærligheder for at komme til Enighed med Udvalget og forhaabentlig med Tinget. Dertil er man vistnok kommen ogsaa ved gensidig Smødetommen inden for Udvalget; vi have jo det ganske mærkelige og høist sjældne Tilfælde, at samtlige disse Forslag ere stilledes af hele Udvalget, og saa kender jeg forud deres Stæbne — i hvert Fald skal der et overordentlig Held til at anfægte noget af dem. Det skal jeg heller ikke gøre; maaste jeg vil henstille et enkelt Punkt til nærmere Overvejelse. Jeg skal i øvrigt ikke

foranledige nogen Afstemning over noget af Forslagene, det vil jeg sige udtrykkelig i Forvejen, idet jeg ventte at se dem vedtagne, men jeg kan paa den anden Side ikke fritage mig for at fremsette nogle Betænkneligheder, jeg har ved enkelte Forslag, og jeg haaber, at man vil tillægge disse Indvendinger den Betydning, at man mellem 2den og 3dje Behandling nærmere vil overveje, om man ikke kan tage Hensyn til dem. Om man vil gøre det, er et andet Spørgsmaal. Jeg kan jo ikke nægte, at adskillige af dem allerede have været fremme under Konferencerne med Udvalget, uden at det har lykkedes mig at overbevise Udvalget. Jeg mener derfor at kunne forbigaa den allerstørste Del af Vædringsforslagene, saa meget mere som den ærede Ordfører jo med stor Omhu og Udforlighed har begrundet de enkelte Forslag. Jeg skal indskrænke mig til at røre ved de Vædringsforslag, til hvilke jeg virkelig har Bemærkninger at gøre.

Jeg skal da først ikke undlade at nævne, at med Hensyn til Nr. 1 er jeg i og for sig enig med den ærede Ordfører i hans Opfattelse af, at det er tilstrækkeligt at sige „Opfindelse“ i Stedet for „ny Opfindelse“; men naar man desuagtet har valgt „ny Opfindelse“ — altsaa noget pleonastisk — er Grunden dertil, at denne Betegnelse findes i fremmede Landes Ret. Det er det sædvanlige, at man ledsager „Opfindelse“ i Tyskland og andet Steds med Tillægsordet „ny“. Derfor er det ogsaa sket her. I og for sig er det ganske tilgængeligt; logisk taget er det vist rigtigere at sige „Opfindelse“ end „ny Opfindelse“.

Jeg skal tillade mig en enkelt Bemærkning med Hensyn til Forslaget under Nr. 12, som den ærede sidste Taler dvælede ved. Jeg maa tilstaa, at stor Betydning tillægger jeg ikke den Udvidelse, som Forslaget vil saa ved Udvalgets Vædringsforslag. Jeg tror i og for sig, ingen Betænknelighed der kan være ved at vedtage det. Smidlertid kan jeg jo ikke andet end erkende, at Regeringsforslaget er forsigtigere affattet. Der kan komme visse uheldige Forhold, visse Ulemper frem, naar man gaar til Udvalgets noget udførligere Affattelse. Jeg tillægger det som sagt ikke videre Betydning, men antager, at det ærede Udvalg vil overveje den Ting nærmere. — Forslag under Nr. 13 rammer jo